

KAPITEL 21

Tomatsuppe

Af Inger Lund Overgaard og Henrik Buchholdtz

Dyrenes Beskyttelses vision: Vi hjælper dyr i nød, stopper overgreb mod dyr og kæmper for et respektfuldt og bæredygtigt forhold mellem dyr, mennesker og natur.

Dyrenes Beskyttelses arbejde med at hjælpe dyr i nød bygger i høj grad på frivilliges arbejdskraft.

I Dyrenes Beskyttelse modtager vi årligt omkring 110.000 opkald til Dyrenes Vagtcentral 1812. Ud af de mange opkald oprettes der 65.000 sager. Sager kan være påkørte rådyr, tilskadekomne fugle, misrøgtede hunde, hvalpefabrikker, dumpede katte, bekymring om velfærden i husdyrbesætninger mm.

De 65.000 sager kan inddeles i tre kategorier:

Vejledning til de mennesker, der henvender sig til Dyrenes Vagtcentral, således at de selv kan hjælpe dyret, som de bekymrer sig om.

Redning af de faunadyr, der er kommet til skade.

Dyreværns sager der drejer sig om nødstedte dyr, der har en ejer. I mange tilfælde er der tale om overtrædelser af dyreværnsloven, og i nogle tilfælde er der tale om grænsetilfælde, hvor dyrene ikke har en acceptabel velfærd, men hvor der ikke er klare overtrædelser af dyreværnsloven.

En af dyrenes Beskyttelses værdier er faglighed. Med ”faglighed” menes der en viden baseret på

biologi, herunder adfærdsbiologi og veterinærvidenskab. Det er den viden, som både dyrlæger og biologer har med sig fra deres uddannelser og faglige virke, og det er den viden, som Dyrenes Beskyttelse bygger sit arbejde på.

Når det drejer sig om dyr og mennesker, er der ofte involveret følelser, endog mange følelser. Ofte opstår konflikterne, når der er et stort gab mellem fagligheden og følelserne. Konflikterne kan opstå, når vagtcentralens personale har kontakt med borgere, og hvor borgerne ikke får den service, som de forventer, f.eks. når katte er til gene, men efter vagtcentralens personales vurdering ikke er i nød, hvormed Dyrenes Beskyttelse ikke vil tage sig af sagen.

Når vores frivillige tager ud til dyreejere, banker på døren og fortæller, at de er kommet, fordi en eller flere personer bekymrer sig om et eller flere dyrs velfærd, er der en potentiel konflikt – dyreejernes følelser kommer straks i spil, og ofte kommer dyreejerne også hurtigt i forsvarsposition. Vores frivillige tager ud i ca. 3500 dyreværnsager årligt, og i disse sager bliver vores frivilliges evner til kommunikation og konfliktforebyggelse sat på prøve. Dyrenes Beskyttelse har ingen myndighedsbeføjelser, så en dyreejer kan til enhver tid nægte vores folk adgang, lige som vi skal respektere ejen-

domsrettens ukrænkelighed, hvormed vi ikke har adgang til at tilse et dyrehold uden ejerens tilladelse. Kun ca. 200 gange årligt anmoder vi politiet om hjælp til at løse en dyreværnsager – resten, det vil sige mere end 3000 sager årligt, håndterer vi selv. I mange tilfælde får vi dyreejerne til at rette op på dyrenes forhold, der bliver tilkaldt en dyrlæge, eller ejeren overdrager sit dyr til Dyrenes Beskyttelse.

Hvordan undgår vores folk, at der opstår konflikter, når de kommer på besøg? – Det gør de ved at møde dyreejeren med respekt, ligeværdighed og imødekommenhed og på ingen måde være fordømmende. En måde at vise respekt på er straks at informere om, at vi ikke har adgang til at se dyreholdet med mindre, at ejeren giver sin tilladelse, samt at fortælle, at vi i langt de fleste tilfælde kan løse sager uden myndighedernes medvirken. Mange af vores frivillige fortæller også, at det er meget vigtigt hurtigt at finde anledning til at rose et eller andet under et besøg – eller at komme i positiv kontakt med et dyr på matriklen, f.eks. familiens hund eller kat.

Med brug af disse redskaber, lykkes det ofte at hjælpe dyrene ved enten at få ejeren til at passe sine dyr på en anden måde, at få den fornødne dyrlægehjælp til dyrene eller at få lov til at overtage de nødstedte dyr.

Opskrift på en konfliktløsende og sund tomatsuppe

En tomatsuppe kan laves på mange forskellige måder, men denne har udviklet sig til at blive børnenes favorit. Den kan varieres i stor stil efter hvilke grøntsager, man har liggende. Og efter hvor mange af de grøntsager, der har kogt med i suppen, blendes til sidst. Jo flere grøntsager, der blendes, jo mere ”grov” bliver suppen.

Den kan laves med kød – gerne lidt bacon, som steges og koger med grøntsagerne. Det kan også komme kylling i til sidst. Men i dette tilfælde laver vi den vegansk (eller næsten, lidt fløde eller flødeost giver en dejlig fylde og rund smag).

Der skal bruges:

Et par store løg

5 fed hvidløg (gerne flere)

En rød peber

Ca. 150 g rodfrugt (pastinak, selleri eller persillerod)

To gulerødder

En porre (kan udelades men giver en dejlig smag)

Gerne frisk timian

Evt. en chili (hvis det skal være lidt stærkt)

½ liter hønse- eller grøntsagsbouillon

1 dåse flået tomat

1 dåse tomatpure

1 liter tomatjuice

1 til 2 teskefulde paprika (gerne røget som erstatter den manglende bacon)

Olivenolie

Fløde (ca 1 dl) eller et par spiseskefulde flødeost (hvad der er i køleskabet)

Salt og peber

Evt. en lille smule sukker (afhænger af ens humør)

Fremgangsmåde

Hak løg, hvidløg, rød peber, rodfrugt, gulerødder i større tern. Porren deles i tre stykker.

Olivenolie puttes i en stor gryde og varmes op. Grøntsagerne puttes i gryden og får ca. 5-10 minutter ved middel varme under omrøring. Put lidt mere olivenolie i gryden og svits paprika og tomatpure uden det branker. (Det giver en dejlig sødme)

Hæld bouillon, tomatjuice, og flået tomat i gryden. Tilsæt timian (gerne frisk men tørret er helt ok) og lad det hele småkoge i en times tid.

Efter en god time med jævnlig omrøring ple-

jer jeg at tage porren og rodfrugterne op for at gøre suppen mere flydende, når den blendes. Jeg putter gerne et par skefulde flødeost i og blender suppen. Den smages til med salt, friskkværnet peber og evt. lidt sukker.

Jeg serverer den med enten bruchetta, hvidløgsbrød eller kogt pasta. Og som andre supper og gryderetter bliver den bedre af at stå et par dage på køl.

Det er en dejlig forret, en forrygende hovedret eller god at have i køleskabet, når børnene kommer hjem fra skole.

Om forfatterne

Inger Lund Overgaard, Dyrlæge i Dyrenes Beskyttelse

Alder 50 år. Gift og mor til 4 piger i alderen 12 – 22 år. Bosiddende i en landsby i nærheden af Herning.

Uddannet dyrlæge i 1994.

Klinisk (land-)praksis 1994 – 2001.

Fødevarestyrelsen 2001 – 2009. Her udførte

jeg både kontrol i besætninger og under transport. Var på Dyrevelfærdsrejseholdet i 2½ år, hvor jeg arbejdede meget med kontrol af dyretransporter og havde et tæt samarbejde med færdselspolitiet, der udførte transportkontroller på landevejene.

Dyrenes Beskyttelse siden 2009. Arbejder hovedsageligt med at bistå de frivillige i håndtering af dyreværnsager.

Henrik Buchholdtz, Dyreværnschef, Dyrenes Beskyttelse

Jeg har to piger på henholdsvis 12 og 14 år

Bor i Værløse

Uddannet Cand. Merc.

Har arbejdet som konsulent samt været ansat i flere forskellige styrelser, departement og offentlige virksomheder, hvor jeg har arbejdet med strategi, organisation, HR og ledelse.

Jeg har været i Dyrenes Beskyttelse siden januar 2015, og jeg har ansvaret for alt det operative (vagtcentral, internater og fagpersonale inden for dyreværn).

